

Uwagi uzupełniające do stanowiska w sprawie granic weryfikacji przydatności dowodowej operatów szacunkowych (uchwała nr 1/03/2015 z dnia 23.03.2015 RK PFSRM)

Stanowisko przyjęte przez Radę Krajową PFSRM oceniam jako słuszne, prawnie i merytorycznie prawidłowe i potrzebne jako niezbędny zakres wiedzy dla rzeczoznawców majątkowych, szczególnie pełniących funkcje biegłych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

Jednakże uważam, że konieczne są następujące uwagi uzupełniające:

1. Wyroki wojewódzkich sądów administracyjnych zapadają w konkretnych sprawach i nie stanowią ogólnej wykładni prawa, gdyż w polskim systemie prawnym nie istnieje instytucja precedensu. Powołanie więc w „Stanowisku” treści zawartej w takich wyrokach nie powinno dla rzeczoznawców stwarzać wrażenia wiążących wykładni prawa.
2. Odmienne wygląda to w odniesieniu do stanowiska zawartego w orzeczeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego (w części uzasadnienia zaczynającego się od słów „*Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:*”). Stanowiska takie zawarte w wyrokach NSA co prawda nie stanowią oficjalnej powszechnie obowiązującej wykładni prawa (co jest zarezerwowane do uchwał NSA), ale są respektowaną wytyczną orzeczniczą dla sądów i organów administracyjnych. Warto powołać tu np. wyroki NSA z dnia 18.01.2012 r. I OSK961/11, z dnia 24.01.2014 r. I OSK172/11, z dnia 10.10.2014 r. I OSK2529/13, w których NSA stwierdził, że sąd ma prawo ocenić wartość dowodową operatu nie tylko pod względem formalnym ale i merytorycznym (art. 80 kpa), przy czym wskazuje sposób jego weryfikacji w tym zakresie zgodnie z art. 157 ugn.
3. Pożyteczne było by też opracowanie, w oparciu o doświadczenia sprawowania funkcji biegłego (w różnych zakresach merytorycznych), wytycznych w zakresie sposobu postępowania biegłego w przypadkach, gdy sąd bądź organ administracyjny oceniają samodzielnie merytoryczną i metodyczną wartość operatu (co często praktykują organy administracji i samorządowe kolegia orzekające).